

Wymagania edukacyjne z religii dla klasy VI w roku szkolnym 2024/2025

Cele katechetyczne	Treści podstawy programowej	Wymagania		Postawy
		podstawowe	ponadpodstawowe.	
		Uczeń:		
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przymiotów wiary i jej wartości w życiu każdego człowieka. – Motywowanie do poznawania i pogłębiania wiary. 	<p>Wiara darem i zadaniem (A.3). Przymioty wiary (A.3). Tekst biblijny: Hbr 11,1-3; Hbr 11,4.7-9.11.27-29.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia cechy charakteryzujące wiare, • wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem i zadaniem otrzymanym od Boga (A.3.1), • uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2), • wymienia przymioty wiary (A.3.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • cytuje z pamięci wybrane wersety biblijne określające wiare, • odczytuje cechy i określenia wiary na podstawie tekstów biblijnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • z zaangażowaniem podejmuje refleksję nad wskazanymi tekstami biblijnymi, • dba o wzrost wiary przez słuchanie słowa Bożego (A.3.e), • wzbudza akt wiary (A.6.c).
<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat wiary i jej treści. – Motywowanie do umacniania i pogłębiania swojej wiary. 	<p>Co to znaczy „wierzyć”? Wartość wiary w Boga (A.2). Symbole wiary (A.4). Tekst biblijny: Łk 17,5-6; Mt 17,20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie: wiara (A.2.1), • wymienia główne prawdy wiary, • omawia prawdę, że u podstaw wiary leży przyjęcie Bożej miłości i odpowiedź na nią, • przytacza biografie osób, którym wiedza pomogła w dotarciu do wiary (A.2.5), • wyjaśnia, że wiara jest wejściem w osobistą relację z Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia wybrane artykuły Składu Apostolskiego (A.4.1), • uzasadnia, że wiara nadaje sens codzienności i prowadzi do moralnego piękna, • uzasadnia potrzebę coraz lepszego poznawania treści wiary, • rozróżnia wiarę naturalną i religijną (nadprzyrodzoną). 	<ul style="list-style-type: none"> • samodzielnie szuka sposobów umacniania swej wiary, • dąży do zdobycia wiedzy służącej pogłębieniu wiary (A.2.a), • świadomie wyznaje wiarę (A.4.a), • daje świadectwo wiary (E.2.a).
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie pierwszeństwa Boga w życiu człowieka oraz istoty zagrożeń wiary. – Kształtowanie krytycznej postawy wobec praktyk zagrażających wierze. 	<p>Trzy pierwsze przykazania <i>Dekalogu</i>: relacja Bóg – człowiek (C.4). Praktyki przeciwne wierze w Boga. Tekst biblijny: Kpł 19,31.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje, co pogłębia wiarę w Boga, a co ją niszczy, • wyjaśnia treść przykazania miłości (A.10.1), • uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka (C.4.1), • wyjaśnia, że zabobon, bałwochwalstwo, wróżbiarstwo oraz magia są wynikiem fałszywego obrazu Boga (C.4.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje, co jest źródłem bałwochwalstwa i czarów, • przytacza argumenty wierzących w dyskusji ze współczesnym ateizmem (A.2.6), • wyjaśnia, na czym polega niebezpieczeństwo praktykowania magii i spirytyzmu. 	<ul style="list-style-type: none"> • dokonuje oceny swojej postawy wiary, • podejmuje działania pogłębiające wiarę, • troszczy się o wzrost swojej wiary (A.2.b).
<p>4. Szczęśliwi, którzy zdobywają duchowe piękno</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wartości duchowego piękna oraz wątpliwości religijnych jako naturalnego doświadczenia w procesie rozwoju wiary. – Kształtowanie postawy troski o duchowe piękno. – Motywowanie do 	<p>Wartość wiary w Boga (A.2). Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3). Tekst biblijny: Mt 14,23-33.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że bliska więź z Bogiem (duchowe piękno) czyni człowieka szczęśliwym, • wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4), • odróżnia troskę o piękno zewnętrzne od troski o piękno duchowe, 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega piękno duchowe człowieka wierzącego, • uzasadnia, że podejmując duchową walkę, możemy z Jezusem pokonać wątpliwości wiary, • uzasadnia potrzebę ciągłego wyjaśniania rodzących się wątpliwości religijnych.

	szukania pomocy w przeżywaniu kryzysu wiary.		<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje podobieństwa (różnice) w postawie wiary św. Piotra i własnej. 	
5. Powierzyć się Bożej Opatrzności	<ul style="list-style-type: none"> – Poglębione ukazanie prawdy o Trójcy Świętej i Bożej opatrności. – Umocnienie wiary w nieustanną opiekę wszechmogącego Boga. 	Opatrzność Boża (A.11). Tekst biblijny: Mt 6,25-34.	wyjaśnia pojęcie: opatrność Boża (A.11.3), wymienia przykłady Bożej interwencji w życiu konkretnego człowieka, wskazuje, że Bóg posługuje się zdarzeniami i ludźmi, czuwając nad swoim stworzeniem, wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka (E.3.1).	wyjaśnia symbolikę oka opatrności, omawia prawdę, że Bóg w Trójcy Świętej czuwa nad światem, uzasadnia, że człowiek najlepiej dostrzega Bożą opatrność z perspektywy czasu.
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Pisma Świętego jako księgi bosko-ludzkiej, przekazującej zbawczą prawdę. – Kształtowanie postawy szacunku dla Biblii i zainteresowania jej treścią. 	Bóg objawia się człowiekowi (A.5). Natchnienie biblijne (A.10). Tekst biblijny: Dz 8,26-38.	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie „Biblia” i wymienia inne jej nazwy, • wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1), • wymienia księgi Starego i Nowego Testamentu (A.9.3), • wymienia sposoby Bożego objawienia (w słowie Bożym) (A.5.1), • wyjaśnia, że czytając Biblię, spotyka się z Bogiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2), • wyjaśnia pojęcie: kanon Pisma Świętego (A.10.1), • określa, czym jest Tradycja Kościoła, • charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją (A.10.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje samodzielną lekturę Pisma Świętego (A.10.e), • wierzy, że Pismo Święte jest słowem Boga do człowieka (A.9.a), • okazuje szacunek wobec słowa Bożego – tekstów biblijnych (A.11.a).
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wybranych zasad interpretacji Pisma Świętego. – Kształtowanie poprawnego rozumienia oraz postawy akceptacji słowa Bożego we własnym życiu. 	Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym: gatunki literackie, zasady interpretacji Starego i Nowego Testamentu (A.9). Słowo Boże jako wezwanie Boże i drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina (A.13). Tekst biblijny: 2 P 1,20-21.	<ul style="list-style-type: none"> • omawia budowę Pisma Świętego (księgi, rozdziały, wersety, wyjaśnienia pod tekstem), • potrafi odszukać wskazany fragment biblijny, • podaje cechy wybranych gatunków literackich (A.9.5), • rozróżnia rodzaje i gatunki literackie w Biblii (A.9.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • przyporządkowuje gatunki literackie do wybranych fragmentów Pisma Świętego, • uzasadnia konieczność określenia gatunków literackich dla właściwej interpretacji tekstów biblijnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • zachowuje kościelne zasady przy interpretacji tekstów biblijnych (A.9.d), • wierzy w prawdę zawartą w objawieniu Bożym (A.10.a).
<ul style="list-style-type: none"> – Zapoznanie z najważniejszymi przekładami Pisma Świętego. – Motywowanie do poznawania Boga w Biblii oraz szacunku wobec tekstów biblijnych. 	Języki biblijne Starego i Nowego Testamentu (A.9). Tłumaczenia Biblii. Tekst biblijny: Mt 28,19.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, w jakich językach napisano Biblię, • potrafi rozpoznać przekład Biblii zatwierdzony przez Kościół katolicki. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najbardziej znane jej tłumaczenia, • wyjaśnia, dlaczego tłumaczy się Biblię na języki narodowe. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża radość z poznawania Boga poprzez Pismo Święte wydane w języku ojczystym, • stara się kierować w życiu słowem Bożym (A.9.b), • wyraża szacunek dla treści zawartych w Biblii.
<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiedzy na temat różnych rodzajów modlitw na podstawie Pisma Świętego. – Kształtowanie chęci rozwoju osobistej 	Biblia księgą wiary (A.10). Pojęcie modlitwy, rodzaje, formy modlitwy (D.1). Biblijne wzory modlitwy	<ul style="list-style-type: none"> • podaje definicję modlitwy, • przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.1.3), • podaje przykłady modlących się 	<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5), • formułuje modlitwy 	<ul style="list-style-type: none"> • dokonuje refleksji nad słowem Bożym (A.11.c), • w modlitwie inspiruje się przykładami biblijnymi (D.2.a).

modlitwy w oparciu o wzorce biblijne.	(D.2). Trudności w modlitwie (D.4). Tekst biblijny: Mt 6,6-8.	postaci biblijnych, • wymienia najważniejsze trudności w modlitwie (D.4.1), • przedstawia sposoby przezwycięzania trudności w modlitwie (D.4.2).	dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne (D.2.4).	
– Ukazanie wybranych psalmów oraz sposobów wykorzystania nowych technologii w modlitwie i życiu religijnym. – Motywowanie do pogłębiania osobistej relacji z Bogiem z wykorzystaniem osiągnięć współczesnej techniki.	Słowo Boże jako drogowskaz w kształtowaniu życia chrześcijanina (A.13). Biblijne wzory modlitwy (D.2). Tekst biblijny: Ps 9,2-3.	• wyjaśnia pojęcie: psalm (A.10.1), • wskazuje, że psalmy pomagają wyrażać uczucia przed Bogiem, • wskazuje, gdzie w świecie cyfrowym można znaleźć treści o tematyce religijnej, • podaje przykłady, kiedy technika może służyć Bożej sprawie.	• omawia treść wybranych psalmów Dawida, • wskazuje wątki, tematy starotestamentalne obecne w literaturze pięknej (A.11.5), • podaje przykłady apostołstwa na portalach społecznościowych (F.2.1).	• słucha i czyta Pismo Święte z zaangażowaniem (A.11.b), • w modlitwie inspiruje się przykładami biblijnymi (D.2.a).
– Ukazanie roli Dawida – pasterza i króla w historii zbawienia. – Budzenie potrzeby podobania się Bogu.	Główne postaci historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11). Życie i misja Dawida. Biblijni świadkowie wiary (F.2). Boże kryteria wyboru człowieka. Tekst biblijny: 1 Sm 16,1.4a.7.10-13b.	• prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia króla Dawida (A.11.2), • wymienia cechy Dawida, które podobały się Bogu, • podaje przykłady męstwa Dawida i jego wiary w Bożą pomoc, • opowiada o walce Dawida z Goliatem, • charakteryzuje postawę Dawida wobec Boga.	• przedstawia wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie: pierwsi królowie (A.11.1), • potrafi wykazać różnice między patrzaniem ludzkim a Bożym patrzaniem na człowieka.	• stara się rozwijać w sobie pozytywne cechy charakteru, • jest przekonany o kierowaniu światem przez Boga (A.11.e), • ucieka się do Boga w trudnych chwilach swego życia, powierza Bogu swoje życie.
– Ukazanie mądrości jako daru Boga i jej wartości na przykładzie króla Salomona. – Kształtowanie umiejętności podejmowania właściwych decyzji.	Biblijne przykłady osób żyjących modlitwą (D.2) – Salomon. Mądrość Boża a mądrość ludzka. Tekst biblijny: 1 Krl 3,5-15.	• wymienia wybrane fakty z życia Salomona, • omawia przejawy mądrości Salomona, • potrafi właściwie oceniać czyny, nazywając zło złem, a dobro dobrem, • na podstawie tekstów biblijnych wskazuje osoby żyjące modlitwą (D.2.1).	• definiuje mądrość i wymienia jej przejawy, • wskazuje różnice między mądrością Bożą a ludzką, • uzasadnia potrzebę Bożej pomocy w dokonywaniu mądrych wyborów.	• dokonuje wyborów zgodnych z wolą Bożą, • wyraża postawę odpowiedzialności za rozwój darów, które otrzymał od Boga, • w modlitwie inspiruje się przykładem króla Salomona (D.2.a).
– Ukazanie charakteru powołania proroka i jego misji. – Budzenie potrzeby poznania Boga i zaangażowania w Jego sprawy.	Główne postaci historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11). Biblijni świadkowie wiary (F.2) – prorok Eliasz. Tekst biblijny: 1 Krl 18,30-39.	• wyjaśnia pojęcie: prorok (A.11.3), • podaje prawdę, że Eliasz był prorokiem posłanym przez Boga, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5).	• charakteryzuje misję proroka Eliasza, • podaje przykłady, kiedy należy sprzeciwić się większości.	• wykazuje odwagę, by mówić o Bogu i bronić wiary w swoim środowisku.
– Ukazanie działalności proroka Elizeusza zatroskanego o głoszenie prawdy o jedynym Bogu. – Budzenie potrzeby wzmacniania wiary w jedynego Boga.	Elizeusz. Główne postaci historii zbawienia w Starym Testamencie (A.11). Jahwe jedynym Bogiem. Tekst biblijny: 2 Krl 5,1-3.9-15a.	• omawia treść perykopy o Syryjczyku Naamanie, • pamięta słowa wyznania wiary Syryjczyka Naamana, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z prawdami wiary (A.10.5), • uzasadnia, że Bóg czyni cuda także	• charakteryzuje misję proroka Elizeusza, • wymienia wybrane cuda Elizeusza, • podaje przykłady miłości Boga do człowieka w historii i współcześnie.	• dostrzega działanie Boga w codziennym życiu, • stara się odczytywać wydarzenia życiowe w świetle objawienia (A.10.d).

<p>– Poszerzenie wiedzy na temat istoty miłosierdzia Bożego oraz znaczenia pozytywnej odpowiedzi na Boże wezwanie do pokuty i nawrócenia.</p> <p>– Motywowanie do przyjmowania i odpowiadania na bezwarunkową miłość Boga, ogarniającą wszystkich grzeszników.</p>	<p>Misja proroka Jonasza. Istota miłosierdzia Bożego. Tekst biblijny: Jon 1–4.</p>	<p>dzisiaj.</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie: miłosierdzie (A.10), • wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2), • podaje prawdę, że Bóg pragnie nawrócenia grzeszników, • określa, że zazdrość jest jednym z grzechów głównych, • wymienia grzechy cudze. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje misję proroka Jonasza, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5), • uzasadnia konieczność pokuty i nawrócenia. 	<ul style="list-style-type: none"> • słucha słowa Bożego, wzywającego do pokuty i nawrócenia, • podejmuje decyzję nawrócenia, powierzając się Bożemu miłosierdziu, • ze skrucą i żalem przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania.
<p>– Ukazanie mesjańskich prorocत्व Izajasza.</p> <p>– Budzenie pragnienia spotkania się z Jezusem podczas Mszy Świętej.</p>	<p>Bóg objawia się człowiekowi (A.5). Mesjańskie prorocत्व Izajasza. Etapy Bożego planu zbawienia ludzi. Tekst biblijny: Iz 9,5-6a; 53,3-5.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • określa, czym jest prorocत्व, • wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2) – mądrość, • uzasadnia konieczność dobrego przygotowania się na spotkanie z Jezusem w każdej Mszy Świętej. 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady prorocत्व mesjańskich, • uzasadnia, że prorocत्व mesjańskie wypełniły się w Jezusie Chrystusie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża pragnienie spotkania się z Jezusem podczas Mszy Świętej, • systematycznie modli się i spełnia dobre uczynki, aby dobrze przygotować się do spotkania z Jezusem.
<p>– Ukazanie obietnicy Bożego przebaczenia na przykładzie postaci i nauczania proroka Jeremiasza.</p> <p>– Kształtowanie postawy zaufania Bogu, który daje nadzieję w trudnych sytuacjach.</p>	<p>Trudności i niebezpieczeństwa na drodze wiary (A.3). Powołanie i misja Jeremiasza. Tekst biblijny: Jr 1,4-8.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, kim był i gdzie działał Jeremiasz, • wyjaśnia, że zapowiadane przez Jeremiasza nowe przymierze wypełniło się w Jezusie Chrystusie, • wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia nauczanie proroka Jeremiasza, • interpretuje omawiane teksty prorockie, • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża gotowość nawrócenia i pokuty, • troszczy się o wzrost swojej wiary (A.2.b), • stara się żyć według zasad wiary (A.3.c).
<p>– Ukazanie prawdy, że Bóg nie opuszcza ludzi, którzy Mu ufają.</p> <p>– Kształtowanie postawy odpowiedzialności za zachowanie tradycji religijnych.</p>	<p>Biblijni świadkowie wiary (F.2) – Daniel. Przykazania kościelne. Tekst biblijny: Dn 6,2-24.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada historię Daniela i charakteryzuje jego postawę, • uzasadnia wartość i potrzebę ufnej modlitwy, • potrafi ocenić własne relacje z Bogiem i ludźmi w świetle postawy Daniela. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, że Daniel z narażeniem życia wypełniał tradycje swego narodu, • podaje przykłady zapominania o tradycjach religijnych i zaniedbywania ich przez współczesnych chrześcijan. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża postawę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach, • dba o zachowanie chrześcijańskich tradycji, • pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c).
<p>– Poznanie prawdy, że wierność Bogu wymaga czasem ofiary z życia.</p> <p>– Kształtowanie postawy odpowiedzialności za wiarę własną i innych.</p>	<p>Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie – powstanie machabejskie (A.11). Wartość męczeństwa za wiarę. Tekst biblijny: 2 Mch 6–7.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie: „męczennik”, • przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: powstanie machabejskie (A.11.1), • wymienia wartości, które są ważniejsze niż życie ludzkie, • opowiada o okolicznościach śmierci starca Eleazara oraz siedmiu braci i ich matki (2 Mch 6–7). 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia przyczyny i przebieg powstania machabejskiego, • uzasadnia wartość męczeństwa za wiarę, • charakteryzuje dzieje Żydów pod okupacją grecką w II wieku przed Chr., • podaje przykłady, współczesnych chrześcijan prześladowanych za wiarę. 	<ul style="list-style-type: none"> • modli się za prześladowanych chrześcijan, • jest gotowy do obrony swobody wyznawania wiary, • daje świadectwo wiary (E.2.a), • kieruje się w życiu hierarchią wartości wynikającą z wiary (C.2.a).
<p>– Ukazanie historii Hioba oraz prawdy, że w życiu przeplatają się powodzenia</p>	<p>Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych:</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada dzieje Hioba, 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje, czego Hiob uczy nas 	<ul style="list-style-type: none"> • angażuje się w pomoc ludziom

<p>i niepowodzenia.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Kształtowanie postawy zaufania w dobroć Boga oraz cierpliwości i wytrwałości w cierpieniu. 	<p>cierpienie, choroba. Chrześcijanin wobec zła i nieszczęść (C.1). Tekst biblijny: Hi 1,1-5a; 1,13-21; 42,10.13.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady, w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzić dobro (C.1.6), • podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7), • na podstawie tekstów biblijnych wskazuje osoby żyjące modlitwą (D.2.1). 	<p>swoim cierpieniem,</p> <ul style="list-style-type: none"> • na podstawie historii Hioba oraz własnego doświadczenia uzasadnia, że cierpienie jest nieodłącznym elementem ludzkiego życia, • wyjaśnia znaczenie wytrwałej modlitwy w chorobie i cierpieniu. 	<p>chorym,</p> <ul style="list-style-type: none"> • w skupieniu modli się za siebie lub innych o wytrwałość i cierpliwość w znoszeniu cierpienia i choroby, • wyraża zaufanie wobec Boga i wiarę w Jego dobroć.
<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie treści ukazujących życie i misję Jana Chrzciciela. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za prowadzenie innych do Chrystusa. 	<p>Główne wydarzenia i postaci historii zbawienia w Starym Testamencie – sytuacja Izraela przed narodzeniem Jezusa Chrystusa (A.11). Świadkowie wiary – biblijni i święci. Jan Chrzciciel (F.2). Tekst biblijny: Mk 1,1-8.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia podstawowe wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie w porządku chronologicznym: sytuacja Izraela przed narodzeniem Jezusa Chrystusa (A.11.1), • opowiada historię życia Jana Chrzciciela, który nauczał na przełomie judaizmu i chrześcijaństwa, • omawia działania króla Heroda (związane z życiem Jana Chrzciciela i Jezusa). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia sytuację polityczną Izraela w czasie życia Chrystusa i w I wieku, • podaje prawdę, że misją Jana Chrzciciela było przygotowanie ludzi na przyjście Mesjasza, • uzasadnia, że chrześcijaństwo ma swoje korzenie w judaizmie, • wskazuje na różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (wiera w Boga, etyka – przykazania Boże, Stary Testament jako słowo Boże, nadzieja na ostateczne nadejście królestwa Bożego) (A.12.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • szuka bliskości Boga, • wyraża szacunek dla ludzi o innych poglądach.
<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie wiadomości na temat znaczenia poszczególnych sakramentów w życiu chrześcijanina. – Kształtowanie postawy współpracy z łaską otrzymywaną w sakramentach. 	<p>Sakramenty – ich podział, sens i cel. Liturgia poszczególnych sakramentów (B.3). Tekst biblijny: 2 Kor 5,17.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia siedem sakramentów świętych, • wyjaśnia, co to są sakramenty oraz omawia ich cel i znaczenie w życiu chrześcijanina (B.3.1), omawia podział sakramentów i sposób ich udzielania. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia znaki towarzyszące poszczególnym sakramentom, • wyjaśnia, że przyjmowanie kolejnych sakramentów umacnia i pogłębia osobistą więź chrześcijanina z Chrystusem. 	<ul style="list-style-type: none"> • spotyka się z Jezusem w sakramentach świętych (B.3.b), • korzysta z dobrodziejstwa sakramentów, uznając je za pomoc Chrystusa w prowadzeniu moralnego życia (B.3.c).
<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie i poszerzenie wiedzy na temat znaczenia sakramentu pokuty i pojednania. – Kształtowanie potrzeby nieustannego nawracania się i wyznawania grzechów w sakramencie pokuty i pojednania. 	<p>Liturgia poszczególnych sakramentów (B.3) – sakrament pokuty i pojednania. Sens i skutki sakramentu pokuty i pojednania (B.7). Tekst biblijny: Łk 15,11-24.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty (B.7.1), • podaje przebieg sakramentu pokuty (B.7.2), • opisuje warunki dobrze przeżytego sakramentu pokuty i pojednania (B.7.3), • podaje skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), • uzasadnia potrzebę regularnego przystępowania do sakramentu pokuty (B.7.6), • omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym 	<ul style="list-style-type: none"> • przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczania Kościoła na temat sakramentu pokuty i pojednania (B.3.2), • wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością i powołując się na przypowieść o miłosiernym ojcu (A.13.13), • wyjaśnia, jaki związek zachodzi między sakramentem pokuty i pojednania a Eucharystią (B.6.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy w zbawczą obecność Chrystusa w sakramentach świętych (B.3.a), • wierzy w obecność Boga miłosiernego przebaczącego grzechy w sakramencie pokuty (B.7.a), • dobrze przygotowuje się do sakramentu pokuty (B.7.b), • z wiarą i regularnie przystępuje do sakramentu pokuty i pojednania (B.7.c), • wypełnia pokutę i podejmuje zadośćuczynienie (B.7.d).

<p>– Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat istoty sakramentu namaszczenia chorych.</p> <p>– Uwrażliwianie na niesienie pomocy osobie cierpiącej.</p>	<p>Znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych (B.8).</p> <p>Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć (C.1).</p> <p>Tekst biblijny: Łk 10,30-37; Jk 5,14-15.</p>	<p>chrześcijanina (B.7.5).</p> <ul style="list-style-type: none"> • opowiada przypowieść o miłosiernym Samarytaninie, • wyjaśnia, czym jest sakrament namaszczenia chorych (B.8.1), • omawia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych jako daru i pomocy w przeżywaniu cierpienia (B.8.2), • wyczytuje sytuacje, w których osoba przyjmuje sakrament namaszczenia chorych, • opisuje historie, w których ludzie doświadczają cierpienia. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczania Kościoła, odnoszące się do tego sakramentu (B.3.2), • omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby i śmierci (A.13.14), • uzasadnia, że osoby chore potrzebują pomocy w sferze duchowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • zachęca chorych do przyjęcia tego sakramentu (B.8.b), • wierzy w moc sakramentu namaszczenia chorych (B.8.a), • modli w intencji chorych, • pomaga ludziom potrzebującym (C.1.c).
<p>– Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat przesłania zawartego w obrazie Jezusa Miłosiernego.</p> <p>– Kształtowanie postawy ufnej powierzenia się Jezusowi Miłosiernemu.</p>	<p>Modlitwa postawą otwarcia się na Boga.</p> <p>Rodzaje i formy modlitwy (D.1).</p> <p>Boże miłosierdzie.</p> <p>Tekst biblijny: J 19,33-34.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że obraz Jezusa Miłosiernego powstał z polecenia Jezusa danego św. Faustynie, • wymienia charakterystyczne elementy obrazu Jezusa Miłosiernego, • określa, na czym polega Boże miłosierdzie. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia znaczenie wypłynięcia krwi i wody z boku Jezusa, • wyjaśnia symbolikę promieni na obrazie, • interpretuje podpis „Jezu, ufam Tobie”. 	<ul style="list-style-type: none"> • ze czcią i ufnością modli się przed obrazem Jezusa Miłosiernego, • chętnie się modli (D.1.b) „Koronką do miłosierdzia Bożego”.
<p>– Ukazanie zadań chrześcijańskiej rodziny wobec potrzebujących.</p> <p>– Kształtowanie poczucia odpowiedzialności za los potrzebujących i starszych członków rodziny.</p>	<p>Sens i wartość ludzkiego życia (A.1).</p> <p>Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć (C.1).</p> <p>Tekst biblijny: Mk 6,34-44.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), • wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8), • wymienia instytucje wspierające osoby potrzebujące pomocy. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia obowiązek opieki nad chorymi i starszymi członkami rodziny, • podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7), • wymienia sposoby pomocy potrzebującym (bezdolni, samotni, głodujący). 	<ul style="list-style-type: none"> • troszczy się o sferę duchową osób chorych i starszych w swojej rodzinie, • okazuje szacunek wobec innych (A.1.c), • angażuje się w służbę na rzecz drugiego człowieka (A.1.f).
<p>– Ukazanie przyczyn i skutków rozłamu Kościoła na wschodni i zachodni.</p> <p>– Motywowanie w dążeniu do jedności Kościoła.</p>	<p>Przyczyny i skutki rozłamu Kościoła na wschodni i zachodni.</p> <p>Tekst biblijny: J 17,1.11b-12a.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: patriarcha, schizma, prawosławie, ikona, cerkiew, • wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia przyczyny i następstwa podziału na Kościół wschodni i zachodni, • charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego. 	<ul style="list-style-type: none"> • okazuje szacunek wobec braci prawosławnych (A.1.c), • włącza się w działania ekumeniczne Kościoła.
<p>– Ukazanie roli św. Franciszka z Asyżu i Dominika Guzmana oraz zakonów żebraczych w odbudowie Kościoła w XII i XIII w.</p> <p>– Kształtowanie postawy odpowiedzialności za Kościół i gotowości dzielenia się z innymi.</p>	<p>Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia (E.3).</p> <p>Franciszkanie i dominikanie.</p> <p>Tekst biblijny: Mt 10,8b-10.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta, • przedstawia rolę zakonów w dziejach średniowiecznej Europy: franciszkanie i dominikanie (E.3.3), • opowiada przebieg życia św. Franciszka z Asyżu i Dominika Guzmana, 	<ul style="list-style-type: none"> • podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), • wskazuje współczesne sposoby pozyskiwania dóbr nawiązujące do franciszkańskiego żebractwa, • uzasadnia religijny sens ubóstwa i żebractwa. 	<ul style="list-style-type: none"> • chętnie dzieli się z ubogimi, • uczestniczy w kwestach na cele charytatywne, • modli się za osoby życia konsekrowanego (E.4.b), • wzoruje się na świadkach wiary (A.2.c).

		<ul style="list-style-type: none"> • ukazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego. 		
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wkładu ludzi wierzących w rozwój wiedzy w historii Europy i Polski. – Kształtowanie postawy szacunku i uznania dla osiągnięć nauki. – Motywowanie do wykorzystywania wiedzy w drodze do świętości. 	<p>Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia (E.3). Wkład ludzi wierzących w rozwój wiedzy. Tekst biblijny: Mdr 9,1-3.6.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje osobę św. Tomasza z Akwinu, • podaje nazwiska wierzących ludzi nauki ze średniowiecza (M. Kopernik, M. Trąba, S. Hozjusz, Z. Oleśnicki) i tych, którzy żyją współcześnie, • ukazuje rolę Kościoła w nauce (E.3.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia uniwersytety średniowiecznej Europy, • charakteryzuje wkład ludzi wierzących w rozwój wiedzy. 	<ul style="list-style-type: none"> • szuka kompetentnej pomocy w rozwiązywaniu wątpliwości w wierze, • angażuje się w pogłębianie wiedzy i wiary.
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie reformatorów (katolickich i protestanckich) oraz założeń reformy Kościoła (katolickiej i protestanckiej) w XVI w. – Kształtowanie poglądu na znaczenie reform chrześcijaństwa. 	<p>Historia Kościoła pielgrzymką wspólnoty wierzących w historii zbawienia (E.3). Rozłam w Kościele zachodnim. Postanowienia Soboru Trydenckiego. Tekst biblijny: Mk 9,38-40.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia ogólnie przyczyny zwołania i postanowienia Soboru Trydenckiego (reformacja i odpowiedź Kościoła) (E.3.6), • wymienia wartości, którymi Kościoły reformacji ubogaciły chrześcijaństwo, • omawia podobieństwa i różnice między katolicyzmem, luteranizmem i i kalwinizmem. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polegał rozłam w Kościele zachodnim, • omawia działanie reformatorów katolickich oraz założycieli nowych Kościołów reformacji. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża postawę tolerancji religijnej i szacunku wobec przedstawicieli innych wyznań, • modli się o jedność chrześcijan, • wyraża więź ze swoim Kościołem oraz docenia osiągnięcia i wartości Kościołów reformacji.
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Polski jako kraju tolerancji religijnej w historii i współcześnie. – Kształtowanie postawy tolerancji wobec osób przynależących do innych wyznań i religii. 	<p>Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5). Udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu (E.5). Tekst biblijny: Mt 22,39.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że Polska była krajem tolerancji religijnej (E.5.5), • opisuje przejawy tolerancji religijnej w Polsce na przestrzeni wieków, • podaje przykłady nietolerancji religijnej, • ukazuje wartość tolerancji religijnej. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia różne wyznania w szesnastowiecznej Polsce, • wyjaśnia, dlaczego Polskę w XVI–XVIII w. nazywano „azyłem heretyków”. 	<ul style="list-style-type: none"> • angażuje się w pogłębianie swojej wiary, • wyraża szacunek względem ludzi innych wyznań, • przejawia postawę tolerancji wobec wyznawców innej wiary.
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przyczyn i skutków unii brzeskiej. – Kształtowanie postawy troski o poznanie i rozwój swojej wiary. 	<p>Rola Kościoła w życiu narodu polskiego (E.5). Postaci świętych polskich (E.5). Przyczyny i skutki zawarcia unii w Brześciu w 1596 r. Tekst biblijny: 1 Kor 1,10.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia przyczyny i skutki zawarcia unii w Brześciu w 1596 r., • wymienia znanych świętych Cerkwi unickiej i przyczyny prześladowania Kościoła unickiego, • pamięta główne fakty z życia św. Andrzeja Boboli, • charakteryzuje działania na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej (E 5.10). 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawia znaczenie unii brzeskiej (E.5.6), • charakteryzuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim a greckokatolickim, • opisuje prześladowanie unitów na przestrzeni wieków. 	<ul style="list-style-type: none"> • dokonuje refleksji nad własną postawą wiary, • wyraża szacunek dla wyznawców innych kościołów, • naśladuje przykład świętych polskich (E.5.c).
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie roli Michała Archanioła w walce ze złem. – Kształtowanie wiary w realną pomoc aniołów, zwłaszcza Michała Archanioła, w walce ze złym duchem. 	<p>Działalność złego ducha (A.7). Aniołowie (A.11). Modlitwa postawą otwarcia się na Boga (D.1). Tekst biblijny: Ap 12,7-9.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • mówi z pamięci modlitwę do Michała Archanioła, • podaje datę liturgicznego wspomnienia Świętych Archaniołów, • uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina (D.1.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje rolę, jaką Bóg wyznaczył Michałowi Archaniołowi, • uzasadnia, dlaczego w walce ze złem (z szatanem) potrzebna jest nam pomoc Michała Archanioła. 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy w istnienie szatana (A.7.d), • podejmuje walkę z pokusami w swoim życiu (A.7.e), • jest przekonany o potrzebie modlitwy (D.1.a) przez wstawiennictwo Michała Archanioła.

<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie życia i drogi świętości św. Teresy od Dzieciątka Jezus. – Kształtowanie postawy dziecięcej ufności do Boga. 	<p>Działalność wybranych postaci świętych (E.4). Wydarzenia z życia św. Teresy od Dzieciątka Jezus. Tekst biblijny: Mt 18,2-4.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje i opisuje główne wydarzenia z życia św. Teresy od Dzieciątka Jezus (E.4.1), • definiuje pojęcia: świętość, „mała droga”. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia dzieła, którym patronuje św. Teresa, • charakteryzuje „małą drogę” św. Teresy, • omawia praktyki ascetyczne w Kościele (B.2.6). 	<ul style="list-style-type: none"> • ufa Bogu, • sumiennie wykonuje swoje obowiązki, • wzoruje się na św. Teresie od Dzieciątka Jezus jako świadku wiary (A.2.c).
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie działalność Kościoła w XVI i XVII w. na przykładzie św. Wincentego a Paulo. – Budzenie wrażliwości na ubóstwo materialne i moralne i motywowanie do angażowania się w pomoc potrzebującym. 	<p>Działalność wybranych postaci świętych – św. Wincenty a Paulo (E.4). Historia Kościoła – działalność Kościoła w XVI i XVII w. (E.4). Tekst biblijny: Mt 6,19-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o dzieciństwie i życiu dorosłym św. Wincentego a Paulo, • wymienia atrybuty świętego, • omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. (E.3.5), • podaje przykłady dzieł miłosierdzia w swoim środowisku. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, w jaki sposób św. Wincenty przyczynił się do odnowy życia religijnego, • opowiada o misji Zgromadzenia Księży Misjonarzy oraz Sióstr Miłosierdzia. 	<ul style="list-style-type: none"> • naśladuje cechy charakteru św. Wincentego a Paulo, • w miarę swoich możliwości angażuje się w pomoc potrzebującym.
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie życia św. Jana Bosko oraz metod jego działania z trudną młodzieżą. – Kształtowanie postawy wytrwałości w trudnościach życiowych. 	<p>Działalność wybranych postaci świętych – św. Jan Bosko (E.4). Aktualność myśli (idei) św. Jana Bosko. Tekst biblijny: 1 P 1,15-16.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o życiu św. Jana Bosko (E.4.2), • wykazuje aktualność myśli (idei) św. Jana Bosko i opowiada o roli założonej przez niego wspólnoty (E.4.2), • wymienia organizacje zajmujące się w Polsce trudną młodzieżą. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia, na czym polega system prewencyjny św. Jana Bosko, • uzasadnia, dlaczego młodzi ludzie potrzebują pomocy zarówno materialnej, jak i duchowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtuje w sobie postawę wytrwałości w trudnościach życiowych, • ufa Bogu trudnych sytuacjach.
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wartości chrześcijańskiego świętowania rodzinnych uroczystości. – Kształtowanie odpowiedzialności za umacnianie więzi rodzinnych. 	<p>Misyjna działalność Kościoła (F.1). Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa (F.2). Tekst biblijny: Jk 2,14-17.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia okoliczności rodzinnych spotkań, • wymienia chrześcijańskie elementy świętowania, • podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (także współczesnych) (F.2.4), • omawia, czym jest modlitwa (D.1.1), • podaje przykłady modlitwy ludzi znanych z historii i współczesnych (D.2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia potrzebę wspólnego świętowania, • układa plan świętowania rodzinnej uroczystości, uwzględniając jej chrześcijański charakter, • uzasadnia znaczenie modlitwy w codziennym życiu chrześcijanina (D.1.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • w ufnej modlitwie powierza Bogu swoich bliskich, szczególnie w dni, które są dla nich ważne, • chętnie się modli (D.1.b).
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie roli Maryi w historii zbawienia i uzasadnienie Jej kultu. – Motywowanie do pogłębiania osobistej pobożności maryjnej. 	<p>Osoba i odkupieńczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa (A.13). Dogmaty maryjne. Tekst biblijny: J 2,1-11.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najbardziej znane tytuły Maryi, • podaje przykłady kultu maryjnego, • w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), • wymienia uroczystości, miesiące i święta maryjne (B.2.2). 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje biblijny tekst dotyczący Maryi, • uzasadnia, że Maryja prowadzi do odkrywania miłości Boga, • wyjaśnia dogmaty maryjne: Boże macierzyństwo, wieczyste dziewictwo, niepokalane poczęcie i wniebowzięcie (A.13.12). 	<ul style="list-style-type: none"> • prosi Maryję o wstawiennictwo i oddaje Jej cześć
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wartości zasad moralnych zawartych w przykazaniach Bożych IV–X. 	<p>Podstawowe pojęcia etyczne. Obiektywna prawda moralna (C.2.).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje podstawowe pojęcia etyczne: prawo Boże, wartości (C.2.1), • wymienia obowiązki wynikające z 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia wartość przestrzegania przykazań Bożych, • uzasadnia, że przykazania bronią 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża postawę dążenia do dobra i sprzeciwu wobec zła, • wykazuje wolę zachowywania

<p>– Kształtowanie wewnętrznego przekonania o słuszności zasad moralnych.</p>	<p>Dekalog wyrazem troski Boga o dobro człowieka (C.3). Tekst biblijny: Wj 20,12-17; Rz 13,8-10.</p>	<p>Bożych przykazań IV–X, • przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości (C.3.3), • opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5).</p>	<p>człowieka przed krzywdą, • charakteryzuje wykroczenia przeciw przykazaniom IV–X i ich konsekwencje.</p>	<p>Dekalogu (C.3.a), • przestrzega wartości wynikających z przykazań (C.3.b).</p>
<p>– Ukazanie wartości autorytetu rodziców. – Motywowanie do okazywania szacunku względem ojca i matki.</p>	<p>Dekalog: przykazanie czwarte (C.5). Właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych. Tekst biblijny: Ef 6,2-4.</p>	<p>• wymienia cechy charakteryzujące relacje przyjacielskie, • podaje przykłady dobrych relacji dorastających dzieci z rodzicami, i zachowań budujących wzajemne zaufanie, • wyjaśnia, na czym polega cześć i właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych (C 5.1),</p>	<p>• formułuje prawa i obowiązki rodziców wobec dzieci oraz dzieci wobec rodziców, • uzasadnia, dlaczego warto słuchać rodziców.</p>	<p>• zachowuje czwarte Boże przykazanie (A.11.g), • okazuje szacunek rodzicom, opiekunom i przełożonym (C.5.a).</p>
<p>– Ukazanie wzorców relacji miłości w rodzinie. – Kształtowanie postawy otwartości na przyjęcie miłości w rodzinie i dzielenie się nią.</p>	<p>Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania (C.10). Rodzina szkołą miłości. Tekst biblijny: Kol 3,12-16.</p>	<p>• wyjaśnia, czym jest miłość (C.10.2), • wymienia, kiedy w rodzinie można nauczyć się relacji miłości, • wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3) w rodzinie. • wyjaśnia, które sytuacje w miłości wymagają przebaczenia.</p>	<p>• definiuje, na czym polega odpowiedzialność w relacjach miłości, • opisuje sytuacje, w których miłość przejawia się w służbie, oddaniu i poświęceniu.</p>	<p>• przyjmuje postawę otwartości na uczenie się miłości w rodzinie, • wyraża postawę szacunku dla rodziny jako szkoły miłości.</p>
<p>– Ukazanie wartości ludzkiego życia i konieczności jego obrony w każdym jego etapie. – Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za dar każdego ludzkiego życia, budzenie poczucia jego świętości.</p>	<p>Sens i wartość ludzkiego życia. (A.1). Wartość ludzkiego życia i zdrowia oraz ich zagrożenia (C.5). Teksty biblijne o wartości życia.</p>	<p>• wskazuje teksty biblijne mówiące o wartości i świętości ludzkiego życia, • wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia (C.6.1) w poszczególnych jego etapach (od poczęcia do naturalnej śmierci) i wymiarach (fizycznym, psychicznym i duchowym), • wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia (C.5.7), • uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość (C.5.2).</p>	<p>• uzasadnia, że miłość jest gwarantem poszanowania ludzkiego życia, a brak tego poszanowania jest konsekwencją odrzucenia i zagubienia miłości (Bożej i ludzkiej), • podaje argumenty za prawdą, że tylko Bóg może decydować o życiu i śmierci człowieka (C.5.3).</p>	<p>• wyraża troskę o ludzkie życie i zdrowie na każdym jego etapie i wymiarze, • jest przekonany o wartości życia każdego człowieka (C.6.a), • szanuje życie własne i innych (C.5.c).</p>
<p>– Ukazanie, czym jest aborcja oraz adopcja duchowa. – Motywowanie do postawy troski o dzieci nienarodzone.</p>	<p>Troska o ludzkie życie (C.5). Nauczanie Kościoła o aborcji (C.6).</p>	<p>• podaje argumenty za urodzeniem dziecka, biorąc pod uwagę matkę i ojca, • uzasadnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia (C.5.11), • uzasadnia zło aborcji (C.6.2) i wymienia jej skutki, • wyjaśnia, dlaczego najczęstszą przyczyną aborcji jest poczucie osamotnienia matki dziecka.</p>	<p>• uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci (C.5.4), • przedstawia inicjatywy mające na celu obronę życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci, np. duchową adopcję dziecka poczętego (C.6.3).</p>	<p>• dokonuje moralnej oceny aborcji, • wyraża postawę obrony życia od poczęcia, • modli się w intencji dzieci nienarodzonych.</p>

<ul style="list-style-type: none"> – Poznanie pojęcia „eutanazja” i przyczyn tego zjawiska. – Umacnianie postawy ochrony życia i jego wartości aż do naturalnej śmierci. 	<p>Człowiek wobec trudnych sytuacji życiowych: cierpienie, choroba i śmierć (C.1.). Nauczanie Kościoła o eutanazji oraz karze śmierci (C.6). Tekst biblijny: Rz 14,7-8.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: eutanazja, kara śmierci, • podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7), • wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8), • przedstawia nauczanie Kościoła na temat kary śmierci (C.6.4), • wymienia powody, dla których ludzie chcą się poddać eutanazji, • wlicza sposoby udzielania pomocy osobie chorej i umierającej, • wyjaśnia, co to jest hospicjum i omawia cele jego działalności. 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby i śmierci (A.13.14), • uzasadnia zło eutanazji oraz kary śmierci (C.6.2), • przedstawia inicjatywy mające na celu obronę życia ludzkiego do naturalnej śmierci (C.6.3), • wyjaśnia, dlaczego podjęcie decyzji o poddaniu się eutanazji wynika z poczucia odrzucenia przez bliskich oraz samotności. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża postawę poszanowania człowieka i jego godności do chwili naturalnej śmierci, • poświęca czas osobom starszym i chorym, • dokonuje moralnej oceny eutanazji i kary śmierci, • dba o zdrowie własne i bliźnich (C.5.d).
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie życia ludzkiego jako Bożego daru. – Motywowanie do zaufania Bogu w trudnych sytuacjach i akceptacji swojego życia. 	<p>Życie ludzkie jako największy dar otrzymany od Boga. Wartość ludzkiego życia (C.5). Zasady i motywacja dokonywania samodzielnych wyborów moralnych (C.2). Tekst biblijny: Ps 139,13-14.16.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • określa, jakiej postawy wobec życia oczekuje od nas Bóg, • podaje prawdę, że problemy są nieodłączną częścią życia człowieka, • wskazuje pozytywne sposoby rozwiązywania problemów w życiu, • wyjaśnia katolickie spojrzenie na śmierć człowieka (A.8.3), • podaje przykłady, w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzić dobro (C.1.6), • wyjaśnia, że samobójstwo nie jest rozwiązaniem problemu. 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże (C.2.4), • wskazuje, gdzie mogą szukać pomocy osoby mające myśli samobójcze, • charakteryzuje życie ludzkie jako największy dar otrzymany od Boga, • uzasadnia, dlaczego mamy się troszczyć o własne życie. 	<ul style="list-style-type: none"> • traktuje życie jako dar otrzymany od Boga (C.5.b), • ufa Bogu w trudnych doświadczeniach (C.1.d), • wyraża współczucie i chęć pomocy osobom w sytuacjach po ludzku beznadziejnych.
<ul style="list-style-type: none"> – Pogłębienie i poszerzenie wiedzy na temat ludzkiej seksualności. – Kształtowanie postawy akceptacji siebie jako mężczyzny lub kobiety. 	<p>Przemiany okresu preadolescencji i wczesnej adolescencji. Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności) (C.5). Tekst biblijny: Rdz 1,27.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcia: czyste serce, pożądlivość, • omawia prawdę, że człowiek przeżywa swoje życie i wyraża się jako mężczyzna lub kobieta, • charakteryzuje przemiany w okresie dojrzewania (C.5.8), • wskazuje sposoby troski o czystość w wieku dojrzewania (C.5.10). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia wartość czystości w różnych okresach życia i rozwija pozytywny stosunek do daru płciowości (C.5.9), • właściwie ocenia różne opinie i zachowania dotyczące ludzkiej seksualności prezentowane w reklamach. 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje pracę nad sobą w trosce o czystość (C.5.e), • z szacunkiem odnosi się do płci własnej i przeciwnej (C.5.f), • jest odpowiedzialny za trwanie w czystości (C.5.g).
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie właściwego rozumienia tolerancji, akceptacji i miłości oraz różnic między nimi. – Kształtowanie umiejętności wyrażania sprzeciwu wobec zła. 	<p>Chrześcijańskie przeżywanie daru płciowości (seksualności) (C.5). Akceptacja i miłość chrześcijańska. Tekst biblijny: Mt 5,43-48;</p>	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcia: tolerancja, akceptacja, miłość chrześcijańska, • podaje przykłady zwyciężania zła dobrem w codziennym życiu. • przedstawia stanowisko Kościoła katolickiego na temat homoseksualizmu (C.5.14). 	<ul style="list-style-type: none"> • omawia granice tolerancji w świetle Chrystusowej nauki o zgorzeniu i wezwań do miłości również nieprzyjaciół, • dokonuje krytycznej oceny złe rozumianej tolerancji (akceptowanie zła, hołdowanie 	<ul style="list-style-type: none"> • sprzeciwia się nietolerancji oraz tolerancji źle rozumianej.

	Rz 12,21.		ludzkiej słabości czy skłonności do złego).	
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie ewangelicznych dróg życia na przykładzie wybranych świętych. – Budzenie pragnienia naśladowania Jezusa. 	Świętość w różnych formach życia (C.10). Świadkowie wiary – biblijni i święci (F.2). Tekst biblijny: Mk 8,34b-35.	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje, że świętość osiąga się przez naśladowanie Jezusa, • wymienia współczesnych polskich świętych i błogosławionych (Karolina Kózkówna, Maksymilian Kolbe, Jan Beyzym), • zna swojego patrona, patrona parafii i Polski, • omawia liturgiczne formy świętowania w uroczystość Wszystkich Świętych (B 2.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • określa różnicę między pojęciami święty i błogosławiony oraz kanonizacja i beatyfikacja, • charakteryzuje życie wybranego świętego lub błogosławionego w kontekście jego pójścia za Jezusem. 	<ul style="list-style-type: none"> • stara się żyć duchem Ewangelii na co dzień, • realizuje powszechne powołanie do świętości w swoim życiu, • w świadectwie świętych szuka wskazówek dla siebie (F.2.e).
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie historycznego związku patriotyzmu Polaków z wartościami i postawami religijnymi. – Kształtowanie postaw patriotycznych. 	Rola Kościoła w życiu narodu polskiego. Udział Kościoła w rozwoju kulturalnym i społecznym narodu (E.5). Wartość ofiar ponoszonych w obronie wiary i Ojczyzny.	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9), • uzasadnia wartość ofiar ponoszonych w obronie wiary i Ojczyzny. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje obecność Kościoła w dziejach narodu polskiego, podkreślając jego rolę w przełomowych wydarzeniach, • podaje przykłady historycznych wydarzeń, którym towarzyszyło hasło „Bóg, Honor, Ojczyzna”. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża szacunek dla ofiary z życia złożonej za Chrystusa i rodaków, • prezentuje postawę ofiarności w służbie dla Kościoła i Ojczyzny.
<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy o Chrystusie Królu i sądzie ostatecznym. – Kształtowanie postawy czuwania w oczekiwaniu na powtórne przyjście Chrystusa. 	Koniec świata. Paruzja. Sąd ostateczny. Sens życia w kontekście rzeczy ostatecznych człowieka (A.8). Tekst biblijny: Mt 25,31-43.45-46.	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że Bóg ma swoich planach koniec świata, • podaje kryteria, według których Chrystus będzie sądził ludzi, • wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa, • omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6), • charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.7). 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia pojęcie: apokalipsa (A.10.1), • interpretuje tekst biblijny o powtórny przyjściu Chrystusa, • uzasadnia, że wyrok wydany przez Chrystusa na sądzie ostatecznym będzie konsekwencją działań człowieka podczas jego życia. 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy w istnienie nieba i piekła (A.7.d), • podejmuje codzienne decyzje w perspektywie wieczności, • akceptuje nauczanie Kościoła o rzeczach ostatecznych (A.8.b).
<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat wymowy poszczególnych okresów i świąt w roku liturgicznym. – Kształtowanie postawy świadomego i czynnego przeżywania roku liturgicznego. 	Struktura i znaczenie roku liturgicznego (B.1). Tradycje i zwyczaje religijne. Tekst biblijny: Hbr 13,8-9a.	<ul style="list-style-type: none"> • opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego (B.1.5), • wymienia święta nakazane przez Kościół, • podaje przykłady pielęgnowania tradycji i zwyczajów religijnych, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym (A.10.5), • opisuje przejawy miłości Boga do człowieka w historii zbawienia i w teraźniejszości (A.5.3), • interpretuje wybrane teksty liturgiczne 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), • przyporządkowuje poszczególnym okresom roku liturgicznego właściwe im obrzędy liturgiczne i paraliturgiczne. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża przekonanie o potrzebie świętowania dni świątecznych, • pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c) związane z okresami roku • liturgicznego.

		związane z poszczególnymi okresami i świętami.		
<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat znaków i obrzędów świąt Bożego Narodzenia. – Motywowanie do zachowania chrześcijańskiego charakteru świętowania Bożego Narodzenia. 	<p>Życie Jezusa Chrystusa (A.13).</p> <p>Sens, przesłanie i liturgia uroczystości Narodzenia Pańskiego (B.2).</p> <p>Tekst biblijny: J 3,16; Łk 2,1-20.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje datę świąt Bożego Narodzenia i jej genezę, • wymienia znaki i obrzędy wigilijne i wyjaśnia ich znaczenie, • zestawia wydarzenia biblijne związane z narodzeniem Jezusa ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), • w oparciu o wybrane teksty biblijne charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11). 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazuje na skutki wynikające z wcielenia i odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10), • charakteryzuje chrześcijański wymiar świąt Bożego Narodzenia, • krytycznie ocenia przejawy komercjalizacji świąt Bożego Narodzenia. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża radość i dziękczynienie Bogu za przyjście Zbawiciela, • pogłębia własną pobożność (B.2.b).
<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat tradycji związanych z uroczystością Objawienia Pańskiego. – Kształtowanie poczucia odpowiedzialności za wiarę własną i innych. 	<p>Bóg objawia się człowiekowi (A.5).</p> <p>Sens, przesłanie i liturgia uroczystości Objawienia Pańskiego (B.2).</p> <p>Misyjna działalność Kościoła (F.1).</p> <p>Tekst biblijny: Mt 2,1-12.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o pokłonie mędrców, • wymienia znaki i osoby, które prowadzą go do Jezusa, • opisuje rolę gwiazdy w dotarciu mędrców do Betlejem, • wyjaśnia znaczenie napisu K+M+B, • omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4). 	<ul style="list-style-type: none"> • opowiada o nowej tradycji Orszaków Trzech Króli, • wymienia sposoby Bożego objawienia (w Jezusie Chrystusie) (A.5.1), • uzasadnia, że współczesne Betlejem to każda Msza Święta. 	<ul style="list-style-type: none"> • proponuje rodzicom oznaczenie drzwi napisem K+M+B, • daje świadectwo o Bogu (A.5.d), • pielęgnuje tradycje i zwyczaje religijne (A.10.c).
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie Wielkiego Postu jako czasu refleksji nad własną grzesznością. – Motywowanie do stawiania w prawdzie wobec własnej grzeszności i odnawiania więzi z Bogiem przez sakrament pokuty. 	<p>Przesłanie Wielkiego Postu (B.2).</p> <p>Skutki sakramentu pokuty i pojednania (B.7).</p> <p>Wartość pracy nad sobą.</p> <p>Tekst biblijny: Mt 4,1-11.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia, na czym polega praca nad sobą (postanowienia), • omawia sposoby kształtowania sumienia, zwłaszcza w kontekście sakramentu pokuty i pojednania (C.2.5.), • wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia przed spowiedzią, • wyjaśnia, na czym polega post ścisły oraz kiedy i kogo obowiązuje. 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje tekst biblijny Mt 4,1-11, • wymienia okresy i dni pokuty w ciągu roku liturgicznego i omawia sposoby ich przeżywania. 	<ul style="list-style-type: none"> • unika zła (A.7.c), • wierzy w obecność Boga Miłosiernego przebaczącego grzechy w sakramencie pokuty (B.7.a), • przygotowuje się do sakramentu pokuty (B.7.b) podczas rekolekcji wielkopostnych.
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie wartości pomocy potrzebującym na przykładzie Szymona z Cyreny. – Kształtowanie postawy pomagania potrzebującym, niezależnie od naszych chęci. 	<p>Pomoc potrzebującym chrześcijańskim obowiązkiem.</p> <p>Nabożeństwo drogi krzyżowej.</p> <p>Tekst biblijny: Łk 23,26.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia tekst biblijny o Szymonie z Cyreny, • wyjaśnia, na czym polega nabożeństwo drogi krzyżowej, • podaje, że postać Szymona z Cyreny występuje w V stacji nabożeństwa drogi krzyżowej, • określa, że pomoc potrzebującym jest chrześcijańskim obowiązkiem. 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje postawę Szymona na drodze krzyżowej Jezusa, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych (drogi krzyżowej Jezusa) z życiem chrześcijanina (A.10.5). 	<ul style="list-style-type: none"> • jest otwarty na potrzeby innych, • angażuje się w pomoc potrzebującym, • z szacunkiem odnosi się do krzyża (B.2.f).
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie przesłania symboliki grobu Pańskiego i istoty modlitwy przy nim. – Kształtowanie postawy adoracji wobec największych tajemnic wiary. 	<p>Istota zmartwychwstania umarłych i zbawienia (A.8).</p> <p>Chrześcijanin w obliczu</p>	<ul style="list-style-type: none"> • omawia zwyczaje pogrzebowe w czasach Jezusa, • wyjaśnia, że chrześcijanin w obliczu śmierci nie rozpacza, lecz jest pełen 	<ul style="list-style-type: none"> • interpretuje perykopę o złożeniu Jezusa do grobu (Mk 15,42-47), • wyjaśnia znaczenie symboliki grobu Pańskiego, 	<ul style="list-style-type: none"> • angażuje się razem z klasą w przebieg adoracji przy grobie Pańskim.

	<p>śmierci. Tekst biblijny: Mk 15,42-47.</p>	<p>nadziei,</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, dlaczego najważniejszym elementem grobu Pańskiego jest monstrancja (z Ciałem Chrystusa), • ukazuje związek śmierci Jezusa z prawdami wiary i życiem chrześcijanina (A.10.5), • wyjaśnia katolickie spojrzenie na śmierć człowieka (A.8.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • zestawia wydarzenia biblijne (złożenie Jezusa do grobu) ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), • przygotowuje scenariusz adoracji przy grobie Jezusa (dla swojej klasy), • przygotowuje projekt grobu Pańskiego do swojego kościoła. 	
<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy, że przez zmartwychwstanie Jezus pokonał szatana. – Kształtowanie wytrwałości w zmaganiu się ze skutkami grzechu pierworodnego na co dzień. 	<p>Zbawcza misja Jezusa Chrystusa (A.5). Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Nadzieja chrześcijańska (A.6). Tekst biblijny: Łk 24,1-11.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • określa, na czym polegał grzech pierworodny, i wymienia jego skutki, • wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa (A.13.9), • przedstawia konsekwencje wiary w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jako uzasadnienie nadziei chrześcijańskiej (A.6.3), • wskazuje na skutki wynikające z odkupienia dla życia każdego człowieka (A.13.10). 	<ul style="list-style-type: none"> • uzasadnia, że przez swoje zmartwychwstanie Chrystus pokonał grzech pierworodny, ale w naszym życiu pozostały jego skutki, • charakteryzuje skutki grzechu pierworodnego, • wyjaśnia znaczenie znaków i symboli liturgii paschalnej, • omawia chrześcijańskie świętowanie Wielkanocy. 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy w zmartwychwstanie Chrystusa (A.6.a).
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie obecności Ducha Świętego w ewangelizacyjnej misji rodziny. – Kształtowanie postawy odpowiedzialności za zbawienie członków rodziny. 	<p>Duch Święty. Natura trzeciej Osoby Boskiej. Działanie Ducha Świętego w Kościele i w życiu chrześcijanina (A.14). Zaangażowanie chrześcijanina w różne formy apostołstwa (F.2) w rodzinie. Tekst biblijny: Dz 2,1-12.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje prawdę, że pierwszym „odbiorcą” nowej ewangelizacji jest rodzina, • opisuje sposób obecności i działania Ducha Świętego w życiu chrześcijanina w oparciu o tekst biblijny (A.14.1), • omawia owoce działania Ducha Świętego (A.14.3), • opisuje możliwości i podaje przykłady ewangelizacji (F.2.1) w rodzinie. 	<ul style="list-style-type: none"> • definiuje pojęcie „ewangelizacja”, • określa istotę nowej ewangelizacji jako pogłębienie i umocnienie osobowej relacji z Jezusem, • wyjaśnia, dlaczego odpowiedzialni za ewangelizację są wszyscy członkowie rodziny, a szczególnie rodzice. 	<ul style="list-style-type: none"> • wierzy w Ducha Świętego (A.14.a), • otwiera się na działanie Ducha Świętego (A.14.b), • stara się na co dzień dzielić owocami Ducha Świętego (A.14.c) w rodzinie.
<ul style="list-style-type: none"> – Poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat historii i znaczenia kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa. – Motywowanie do oddawania czci Sercu Jezusowemu w duchu wdzięczności i ekspiacji. 	<p>Przesłanie objawień Pana Jezusa, które miała św. Małgorzata Maria Alacoque. Modlitwa postawą otwarcia się na Boga. Formy modlitwy (D.1).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, • wyjaśnia potrzebę i sens poświęcenia się Boskiemu Sercu Jezusa, • charakteryzuje istotę i formy kultu Serca Pana Jezusa (B.2.4), • przedstawia formy modlitwy do Najświętszego Serca Pana Jezusa (nabożeństwo, pierwsze piątki miesiąca) (D.1.3). 	<ul style="list-style-type: none"> • prezentuje główne przesłanie objawień Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque, • charakteryzuje współczesne przejawy znieważania Bożej miłości (niewdzięczność, brak poczucia grzechu, świętokradzka komunია), • uzasadnia ekspiacyjny charakter praktykowania pierwszych piątków miesiąca. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża wdzięczność dla Serca Jezusowego, uczestnicząc w różnych formach Jego kultu, • kontynuuje praktykę pierwszych piątków miesiąca (B.2.e), • ofiaruje Bogu cierpienia fizyczne i duchowe jako wynagrodzenie za ludzkie grzechy, • świadomie podchodzi do modlitwy jako czasu przebywania z Bogiem (D.2.b).
<ul style="list-style-type: none"> – Ukazanie roli sztuki sakralnej w liturgii Kościoła. 	<p>Sztuka sakralna w liturgii Kościoła (B.2).</p>	<ul style="list-style-type: none"> • wymienia najbardziej znane dzieła 	<ul style="list-style-type: none"> • charakteryzuje motywy 	<ul style="list-style-type: none"> • wyraża szacunek wobec dzieł

– Kształtowanie wrażliwości na piękno oraz umiejętności odbioru duchowego przesłania zawartego w sztuce sakralnej.	Umiejętność odbioru duchowego przesłania zawartego w sztuce. Tekst biblijny: Lk 24,15.28-32.	sztuki religijnej, • przedstawia rolę sztuki sakralnej w liturgii Kościoła (B.2.7), • podaje przykłady motywów biblijnych w sztuce.	powstawania religijnych dzieł sztuki, • rozpoznaje elementy sztuki sakralnej w swojej świątyni.	sztuki sakralnej, • kształtuje w sobie wrażliwość na piękno.
--	--	---	--	---

II. Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów:

	OCENA NUMERYCZNA				
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca
Odpowiedzi ustne	<ul style="list-style-type: none"> •Wypowiedź staranna, pełnymi zdaniami, na temat poznanych treści i pojęć. •Wypowiedź nie wymagająca pomocy nauczyciela 	<ul style="list-style-type: none"> •Wiadomości prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie. Wypowiedź pełna ale wymagająca dodatkowego pytania , naprowadzenia. 	<ul style="list-style-type: none"> •Wypowiedź pełnymi zdaniami, wyuczone na pamięć. Uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami. Potrzebna pomoc nauczyciela. 	<ul style="list-style-type: none"> •Wypowiedź niestaranna. Częste pytania naprowadzające 	<ul style="list-style-type: none"> •Wypowiedź bełkotliwa, pojedyncze wyrazy, słabe wiązanie faktów i wiadomości. •Dużo pytań pomocniczych
Modlitwy	<ul style="list-style-type: none"> •Dokładna znajomość tekstu. Samodzielność i piękno wykonania. 	<ul style="list-style-type: none"> •Dokładna znajomość tekstu. 	<ul style="list-style-type: none"> •Dobra znajomość tekstu. 	<ul style="list-style-type: none"> •Niezbędna dokładna znajomość tekstu. 	<ul style="list-style-type: none"> •Fragmentaryczna znajomość tekstu
	INFORMACJA ZWROTNA				
Ćwiczenia praktyczne – praca z tekstem biblijnym; sigła;	<ul style="list-style-type: none"> •Ćwiczenie/a wykonane samodzielnie, poprawnie zgodnie ze wskazanymi kryteriami.. Pismo staranne, bez błędów w zapisach. 	<ul style="list-style-type: none"> •Ćwiczenie/a wykonane poprawnie, zgodnie ze wskazanymi kryteriami. Korzysta ze wskazówek nauczyciela. Pismo staranne. 	<ul style="list-style-type: none"> •Ćwiczenie/a wykonane poprawnie zgodnie ze wskazanymi kryteriami. Pomimo wskazówek nauczyciela praca zawiera błędy merytoryczne. Pismo czytelne. 	<ul style="list-style-type: none"> •Ćwiczenie/a wykonane nie poprawnie. Pomimo wskazówek nauczyciela praca zawiera luki w zapisach (do 40%), błędy merytoryczne. Pismo nieczytelne. 	<ul style="list-style-type: none"> •Ćwiczenie/a wykonane nie poprawnie. Pomimo wskazówek nauczyciela praca zawiera luki w zapisach (do 70%), błędy merytoryczne. Pismo nieczytelne.
Praca na lekcji / praca w grupie	<ul style="list-style-type: none"> •Wyróżnia się samodzielnością i chęcią do podejmowania powierzonych zadań. Praca staranna, twórcza, wyczerpująca dany temat 	<ul style="list-style-type: none"> •Chętnie podejmuje powierzone zadanie. Praca staranna, na temat. 	<ul style="list-style-type: none"> •Stara się wykonać powierzone zadanie. Praca na temat. 	<ul style="list-style-type: none"> •Mało aktywny na lekcji. Praca niestaranna z niewielkimi brakami. 	<ul style="list-style-type: none"> •Niechętny udział w lekcji. Praca niestaranna, z licznymi brakami, błędami.

